

Korespondenční „volba“ je hrubým popřením demokracie

- CZ24 News | 28. ledna 2022

ČESKO: Představte si, že sledujete hokejový zápas. Blíží se konec, domácí vedou 5:4, ale najednou zhasnou na pár minut všechna světla, nikdo neví, co se tam děje, a když se zase rozsvítí, najednou vyhrávají hosté 5:6.

To je asi nejvýstižnější podobenství, jaké jsem kdy slyšel o korespondenční „volbě“. Přesně to totiž ukazuje její hlavní nebezpečí – nikdo neví, zda ty hlasy skutečně pocházejí od daného člověka a zda je to sčítání objektivní.

U klasických voleb je nebezpečí podvodu poměrně malé. Nedělám si sice iluze o činnosti okrskových komisí (setkal jsem se tam už s různými podivnostmi), ale strany tam mohou nominovat své „hlídače“ a možnost většího podvodu, který by „bil do očí“, je tam omezená.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

(Skutečné podvody se odehrávají spíše před volbami, kdy např. veřejnoprávní média porušují zákon a ignorují či dokonce cenzurují představitele některých kandidujících stran.)

Naproti tomu při korespondenční „volbě“ nikdo neví, zda je daný hlas skutečně svobodnou a tajnou volbou daného kandidáta. Nikdo neví, jakému nátlaku člověk čelí při odesílání hlasu – není zde žádná plenta, za kterou jde sám volič. **Dává to obrovský prostor pro kupčení s hlasy a další podvody.** Nemluvě o tom, že nikdo nikdy nedokáže, zda každý hlas skutečně dorazí na místo určení, nebo zda se cestou někde „ztratí“, nebo zda tam někdo naopak „přifoukne“ těch hlasů více. Podivnosti u prezidentských voleb v Rakousku a v USA o tom hovoří více než jasně.

A že to usnadní lidem v zahraničí přístup k volbám? Musíme si uvědomit, že volby jsou vyhlášeny několik měsíců dopředu. Pokud by to bylo třeba jen několik dnů dopředu, tak neřeknu. Ale tady ví člověk po celé měsíce, že v daný den bude na daném místě otevřená volební místnost. **A kdo si na tak dlouhou dobu dopředu nedokáže zajistit cestu do ČR nebo na ambasádu, tak je to čistě jeho problém.**

A neutěšujme se, že to má platit jen pro zahraniční voliče. Jedná se o ukázkový případ tzv. Overtonova okna, kdy se myšlenka, původně zcela nepřípustná, má ukázat jako něco reálně možného – aby pak bylo možné ji zavést i pro hlasování v ČR, což by tu pohřbilo i poslední zbytky demokracie.

Existuje staré rčení, že ve volbách nezáleží ani tak na tom, kdo hlasuje, jako spíše kdo ty hlasy sčítá. Toto rčení nyní nabývá nového rozměru, jen zasluhuje malou úpravu:

Není důležité, kdo hlasuje, jako spíše kdo si dokáže koupit více korespondenčních „hlasů“.

To už ale s demokracií nemá naprosto nic společného.

AUTOR: Jan Sedláček

[ZDROJ](#)